

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „E-Ship” dla towarów i usług z klas 7, 9, 12 i 39 (zgłoszenie nr 5 050 539)

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾ z uwagi na błędną ocenę konieczności pozostawienia do swobodnego używania oraz charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku towarowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2008 r. — Guardian Industries i Guardian Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-82/08)

(2008/C 107/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Guardian Industries Corp. (Auburn Hills, Stany Zjednoczone) i Guardian Europe Sàrl (Dudelange, Luksemburg) (przedstawiciele: S. Völcker, F. Louis, A. Vallery, C. Eggers i H. G. Kamann, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności w części art. 1 zaskarżonej decyzji zgodnie z zarzutami wymienionymi w części A.1 i A.2;
- obniżenie wysokości grzywny nałożonej na skarżące; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące żądają stwierdzenia nieważności w części decyzji Komisji z dnia 27 listopada 2007 r. nr C(2007)5791 wersja ostateczna (Sprawa COMP/39.165 — Szkło płaskie), doręczonej

im w dniu 3 grudnia 2007 r., w której Komisja uznała, że skarżące, wraz z innymi przedsiębiorstwami, naruszyły art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG, uczestnicząc od dnia 20 kwietnia 2004 r. do dnia 22 lutego 2005 r. w szeregu porozumień i uzgodnionych praktyk obejmujących całość EOG.

Według skarżących należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji i dostosować odpowiednio nałożoną na nie grzywnę, gdyż jest ona dotknięta następującymi poważnymi błędami:

- (i) nieprzedstawieniem przez Komisję dokładnych i zgodnych dowodów na to, że skarżące uczestniczyły w kartelu kierowanym przez trzech wiodących producentów szkła przed spotkaniem z dnia 11 lutego 2005 r.;
- (ii) nieudowodnionym twierdzeniem Komisji, że na owym spotkaniu skarżące zawarły porozumienia, które rozciągały się na EOG.

Co więcej, skarżące wnoszą do Sądu o wykonanie przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania w celu obniżenia ich grzywny. Na tej podstawie twierdzą one po pierwsze, że bez uzasadnienia — odchodząc od swojego stałego stanowiska oraz naruszając w sposób oczywisty utrwalone orzecznictwo Sądu — Komisja wykluczyła podobno miliard euro ze sprzedaży związanej z obliczenia grzywien wymierzonych innym adresatom, przy czym znacznie wyolbrzymiła pozycję rynkową skarżących oraz po drugie, że Komisja zignorowała głównie bierną skarżących i ograniczoną rolę skarżących w naruszeniu w porównaniu z długotrwałymi staraniami innych uczestników mającymi na celu objęcie kartelem sprzedaży szkła płaskiego w Europie oraz ich próby, by skarżące przyłączyły się do tych starań.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2008 r. — Denki Kagaku Kogyo i Denka Chemicals przeciwko Komisji

(Sprawa T-83/08)

(2008/C 107/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Denki Kagaku Kogyo K.K. (Tokio, Japonia) i Denka Chemicals GmbH (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: G. Van Gerven, T. Franchoo i D. Fessenko, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności art. 1, 2 i 3 decyzji Komisji z dnia 5 grudnia 2007 r. C(2007)5910 wersja ostateczna w sprawie COMP/F/38.629 — Kauczuk chloroprenowy;
- ewentualnie, znaczne obniżenie grzywny nałożonej na skarżące zgodnie z art. 2 tej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze skargi skarżące żądają stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 5 grudnia 2007 r. C(2007)5910 wersja ostateczna (sprawa COMP/F/38.629 — Kauczuk chloroprenowy) dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG w zakresie, w jakim Komisja stwierdziła, że skarżące naruszyły art. 81 WE oraz nałożyła na nie grzywnę, żądając od nich, by zakończyły natychmiast podnoszone naruszenie.

Na poparcie swoich żądań skarżące podnoszą sześć zarzutów:

W ramach zarzutów pierwszego i drugiego skarżące twierdzą po pierwsze, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, stwierdzając, iż skarżące uczestniczyły w naruszeniu art. 81 WE, gdyż ani nie udowodniła, że skarżące podzielały wspólny cel z innymi producentami chloroprenu w celu utworzenia kartelu, ani nie udowodniła, że skarżące uczestniczyły w uzgodnionej praktyce.

Po drugie, skarżące utrzymują, iż Komisja naruszyła ich prawo do obrony oraz naruszyła art. 253 WE i zasadę dobrej administracji, ponieważ nie umożliwiła dostępu do oświadczeń Bayer przedstawionych na posiedzeniu niejawnym.

W ramach zarzutów trzeciego, czwartego, piątego i szóstego skarżące wnoszą do Sądu o znaczne obniżenie grzywny nałożonej przez Komisję na podstawie art. 2 zaskarżonej decyzji.

W zarzucie trzecim skarżące podnoszą bowiem, że Komisja naruszyła zasady pewności prawa i niedziałania prawa wstecz, obliczając grzywnę na podstawie wytycznych w sprawie grzywien z 2006 r., zamiast na podstawie wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien z 1998 r.

W zarzucie czwartym skarżące utrzymują, iż Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie w odniesieniu do obliczenia wartości sprzedaży przy ustalaniu podstawowej kwoty grzywny. Ponadto, zdaniem skarżących, Komisja naruszyła podobno zasadę proporcjonalności, ponieważ skarżące zostały ukarane dwa razy.

W zarzucie piątym skarżące twierdzą, iż Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie w odniesieniu do czasu trwania kartelu.

Wreszcie w zarzucie szóstym skarżące podnoszą, iż Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie i naruszyła art. 253 WE oraz zasady proporcjonalności i równego traktowania, jako że nie obniżyła ona z tytułu okoliczności łagodzących grzywny nałożonej na skarżące.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2008 r. — Exalation przeciwko OHIM (Vektor-Lycopin)**(Sprawa T-85/08)**

(2008/C 107/61)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Exalation Ltd (Ilford, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat K. Zingsheim)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie R 1037/2007-4 oraz decyzji OHIM z dnia 4 maja 2007 r. i nakazanie OHIM rejestracji znaku towarowego „Vektor-Lycopin” zgłoszonego przez skarżącą jako wspólnotowego znaku towarowego;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Vektor-Lycopin” dla towarów z klas 5, 29 i 30 (zgłoszenie nr 4 838 983).

Decyzja eksperta: częściowe odrzucenie zgłoszenia.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.